

man kan kalde Grundloven for Ulykkesforsikring, større og større, og det var jo ikke umuligt, at det kunde lykkes gennem en saadan Revision at bringe noget mere Enhed ind i vor Ulykkesforsikring, saaledes at den kunde blive enklere og mere letforstaaelig for de Mennesker, som ikke have haft Lejlighed til at beskæftige sig specielt med Forsikringstanken. Det har derfor glædet mig at høre, at Ministeren har taget saa vidt Sigte, at han tænker paa at forberede en Revision af Loven af 1898, men jeg er selvfølgelig klar over, at dette Arbejde er ikke saadan lige at løbe til, og at det vil tage sin Tid. Godt er det imidlertid, at Ministeren allerede har Tanken i Sigte og har Arbejdet paabegyndt, saa kan man jo ogsaa vente med Sikkerhed, at vi i en ikke alt for fjern Fremtid faa et saadant Forslag frem.

Jeg finder, som sagt, ikke Anledning til at komme ind paa en udførlig Debat angaaende Forslaget og skal i saa Henseende henvise til mine tidligere Udtalelser. Jeg tror ikke, at Forslaget vil være i Stand til at danne Grundlaget for en Revision af Loven af 1898, saaledes som Forslagsstillerne vistnok have tænkt sig.

Neergaard: Ogsaa jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig om det foreliggende Forslag og kunde for saa vidt henholde mig til disse Udtalelser. Jeg har den bestemte Opfattelse, at en Revision af Ulykkesforsikringsloven og Tilvejebringelsen af Forslag til en Lov om almindelig Forsikring for Landarbejdere kræver saa udførlige og grundige Forarbejder, at det er saavel de ærede Medlemmer, der have forelagt nærværende Lovforslag, som os andre umuligt at udføre dette Arbejde. Vi have ikke de dertil fornødne Midler, de findes kun paa eet Sted, nemlig i Regeringen, og ganske særlig i den sagkyndige Medhjælp, Regeringen har i Sager af den Art, nemlig Arbejderforsikringsraadet. At give os til nu at forsøge en Revision af vor bestaaende Ulykkesforsikring og særlig at tilvejebringe en ny Lov om Ulykkesforsikring for Landarbejdere, naar vi fra Regeringen have faaet klare og fyldestgørende Oplysninger om, at Regeringen netop har saadanne Forslag under Udarbejdelse og er betænkt paa at fremsætte dem saa snart ske kan, vilde være ikke alene at spille sin Tid, men jeg vil gaa et Skridt videre og sige, at jeg tror nærmest, at det kun vilde kunne lægge Hindringer i Vejen for en god Løsning af disse Sager. Det forekommer mig da og-

saa, at ingen kan være berettiget til at tvivle om den højtærede Indenrigsministers Interesse for disse Spørgsmaal og Lyst til at fremme dem. Jeg kan derfor kun udtale min Anerkendelse for den ganske særlige Opmærksomhed, som fra Regeringens Side er henvendt paa denne vigtige Gren af vor Lovgivning. Vi fik i alt væsentligt en god Lov om Ulykkesforsikring for Søfolk i Fjor. Vi have i Aar faaet et Tillæg om Ulykkesforsikring for Fiskere, som er fremkommet blandt andet ogsaa efter Ønsker og Udtalelser af det Udvalg, som blev nedsat i Fjor, og vi høre nu, at der er Lovarbejder, meget omfattende og meget vigtige Lovarbejder under Forberedelse ogsaa paa de andre Omraader, saa vi kunne altsaa have den fuldstændige Tryghed for, at Sagen er i gode Hænder hos Regeringen, og at man der gør sit yderste for, at vi kunne naa til en fuldstændig tilfredsstillende Lovgivning paa dette Omraade.

Jeg mener altsaa, at vi bør afvente de Forslag, som ere bebudede fra Regeringens Side, og vilde ikke finde det heldigt, om man i Aar fra dette Tings Side kastede sig ind i et vidtløftigt Arbejde paa Grundlag af det foreliggende Forslag.

Alfred Christensen: Jeg har før haft Lejlighed til at udtale mig venligt overfor det foreliggende Forslag, og jeg kan ikke undlade at bemærke, at jeg stiller mig ganske paa samme Maade nu, da det samme Lovforslag kommer frem i Aar. Min Stilling forandres ikke derved, at den ærede Minister erklærer, at dette næsten maa anses for at være en Ønskeseddel, der fremlægges nu. Men paa den anden Side maa jeg udtale, at det glæder mig, at den ærede Minister omtalte sit Arbejde for at fremme Sagen i den samme Retning som det foreliggende Forslag og maaske i endnu videre Rammer. Men jeg kan ikke slutte mig til den Antagelse, at det foreliggende Lovforslag skulde være overflødig eller endogsaa kunne være en Hindring for Fremme af disse omfattende Lovgivningsarbejder paa Ulykkesforsikrings Omraade. Tværtimod forekommer det mig, og den Mening har jeg haft alle de foregaaende Aar, at man ved et energisk Arbejde indenfor Udvalget paa den her foreliggende Basis — altsaa i Henhold til det foreliggende Lovforslag — vilde kunne gøre et Arbejde, der saa langt fra var spildt, at det kunde blive af den største Betydning for de kommende Tidens Lovarbejde paa samme Omraade, selv om det